

[Jensen (Aale).]

f. Eks. at Børn havde hjulpet deres Forældre eller maaske deres Søskende, eller hvad mere det var, den ærede Ordfører sagde. Det er meget yndet af den ærede Ordførers Parti, at de fattige skal støtte sig selv, overfor dem har Samfundet ingen Forpligtelser. Men en saare naturlig Følge maa da ogsaa være den, at man siger, at hvis en saadan fattig Landarbejder har støttet sine fattige Forældre eller fattige Søskende, maa Staten yde ham et Etableringslaan. Men der er ogsaa andre Grunde, hvorfor det kan være umuligt for en saadan Landarbejder at fremskaffe de nødvendige Midler til at komme i Besiddelse af Bruget. Den ærede Ordfører har maaske ikke saa stort Kendskab dertil, men han kan dog ikke være uvidende om, at der hersker Arbejdsløshed ogsaa paa Landet. Jeg ved Eksempler paa, at Folk, der har haft de fornødne Midler til et saadant Brug, paa Grund af Arbejdsløshed gennem lang Tid har maattet opbruge deres Spareskillinger. Fordi Samfundet i Øjeblikket er saaledes indrettet, at en Mand ikke kan skaffe sig de fornødne Midler til sin Families Underhold uden at bruge af sin Reservebeholdning, vilde det dog være meningsløst, at han skulde være udelukket fra at faa et Husmandsbrug. Det er den enkelte ikke tjent med, og jeg tror heller ikke, Samfundet er det. Jeg kan ganske understrege, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde, at naar man har saa smaa Midler, faar man ikke mindst i Begyndelsen Kredit paa den dyreste Maade. Naar man skal have de nødvendige Bestanddele, enten det er levende Dyr eller Redskaber, og ikke har Pengene, maa man enten købe paa Auktion eller afbetale efter Kontrakt, og det er den dyreste Maade, man kan faa de Ting paa. Derfor er det meget fornuftigt, at man fra Lovgivningsmagts Side rækker en hjælpende Haand, naar en saadan hæderlig, stræbsom og dygtig Landarbejder i Kraft af sit eget Arbejde vil skabe sig et Hjem sammen med den Familie, han nu engang har stiftet. Selv om Tilslutningen fra Venstre var betinget, hilser jeg den alligevel med Tilfredshed. Der aabnes dog derved en Mulighed for, at der i saadanne Tilfælde kan ydes en Haandsrækning.

Jeg skal lige saa lidt som den ærede foregaaende Taler gaa ind paa Lovforslagets Enkeltheder; jeg finder det aldeles unødvendigt, da sikkert alle, i alt Fald de, der særlig interesserer sig for dette Spørgsmaal, har læst Lovforslagets Paragraffer og antagelig ogsaa en hel Del af de Forhandlinger, der har været ført i det andet høje Ting.

Jeg ser, at enkelte smiler; der er maaske nogle, som ikke har læst dem, men det maa saa komme af, at de ikke interesserer sig derfor; de, der interesserer sig derfor, har sikkert læst dem.

Naar man nu spørger: hvorfor er dette Lovforslag ikke blevet vedtaget i Folketinget med Tilslutning fra alle Partier? ja, saa staar man overfor noget, man har lidt vanskeligt ved at forstaa. Med de Konservative maa jeg maaske dog gøre en Undtagelse, for de har altid været bange for Fremskridt i den Retning, de har altid krampagtig holdt fast ved, at de Ting, som man en Gang havde faaet fat i, enten det nu var ved Arv eller paa anden Maade, skulde man ikke afstaa; de Konservative kan slet ikke tænke sig Muligheden af, at noget af dette kunde afstaa til andre, for at de kunde leve paa det. Derfor er det vel saare naturligt ud fra deres Politik, at de har meldt sig, om ikke just som Modstandere af Udstykningen, saa i hvert Fald som Tilhængere af en stærk Indskrænkning i den hidtidige Udstykning. Men selv om man nu maa mene, at der ikke er nogen Udvej til Forstaaelse med det konservative Folkeparti, kan jeg dog ikke unnlade at sige til dette Parti, at de maa kunne forstaa, at det er en naturlig Udvikling her i Landet, at der sker en Udstykning i Forhold til Befolkningens Tilvækst, for ellers tvinger vi Landets Fødselsoverskud over til Byerne og til andre Erhverv. Hvis man endda kunde sige, at der var Plads til dem, at der var Arbejde der, som de kunde tjene Føden ved og de øvrige Ting til Hjemmets Opretholdelse, ja, saa var Sagen en anden, saa var Stillingen en anden. Men det ved vi alle, det maa ogsaa det konservative Folkeparti indrømme, at saaledes er Forholdet ikke i Øjeblikket. Der hersker Arbejdsløshed, navnlig inde i Byerne, men for Resten ogsaa ude paa Landet, om end i knap saa stor Udstrækning som i Byerne. Og saa gaar det dog ikke an, at man tvinger Landbefolkningens Fødselsoverskud ind til Byerne for at tage Arbejde der, hvad der er for lidt af i Forvejen. Nu siger man — det har man sagt fra konservativ Side, for øvrigt ogsaa fra Venstres Side —, at Jordspørgsmaalets Løsning, Adgangen til Husmandsbrug, betyder ikke noget i arbejdsmæssig Henseende. Det vidner om, med hvor lidt Opmærksomhed og hvor lidt Forstaaelse man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, thi, som den højtærede Landbrugsminister meget rigtigt sagde, det drejer sig her ikke alene om de Mennesker, der kommer i Beskæftigelse ved de Husmandsbrug eller mindre Gaardbrug, som oprettes,